

L'OREAL
PARIS

L'OREAL
PARIS

GILLETTE, FREGA I L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 02

Jedne večeri u hotelu tek sam se bio vratio s obilaska kupaca i prodaje, a moj otac isto tako – koristili smo isti hotel da bismo malo bili zajedno, to se događalo otprilike jedan tjedan svaka četiri mjeseca.

Za naš stol došao je simpatičan kolega po imenu Giorgio, prodajni službenik L'Oréala koji je preuzeo organizaciju distribucije u velikim trgovačkim lancima – prelazili su iz parfumerija prema supermarketima, dok je njihovo povijesno tržište ostalo ondje gdje su bili jaki: proizvodi i kozmetika Corolle.

Nedavno je izašao iz bolnice, imao je Crohnovu bolest. Bio je mlad, četrdeset i pet godina, ali vidjelo se da nije u punoj snazi.

Pitao me kakva mi je ruta za sljedeći dan i bih li ga mogao predstaviti svojim kupcima, da ga poštediti uličnih karata i ubrzam mu posao – pokušat ćemo.

Moj otac nije rekao ni riječi i šutio je, što je značilo da odobrava – inače bi rekao: „Nando, slušaj, moramo razgovarati”, što je bio njegov način da kaže: što, dovraga, radiš.

Giorgio i ja postali smo prijatelji i gotovo dvije godine zajedno smo obilazili kupce, ali nikad više od jednog tjedna mjesečno.

Kad je Gillette '88. odlučio stvoriti dva odjela proizvoda – Brijanje i Osobnu njegu – postao sam svjesniji da je prodaja toaletnih proizvoda teži posao. Onda sam se '89. vratio u Brijanje, a on mi je bio velika pomoć – mnogo sam naučio od L'Oréala, iako nikad nismo prodavali konkurentske proizvode.

Nakon dvije godine druženja s Giorgiom mnogo se toga dogodilo, ali sjećam se samo dviju stvari koje su doista bile važne:

Jedan veleprodajni kupac, mladi diplomac, primio nas je u svojem uredu i rekao: „Pozvao sam vas obojicu jer trebam vaše proizvode.” Giorgio je ustao i otišao prema izlazu provjeriti natpis vani, a mladić ga je iznenađeno pitao što se događa. Vratio se nasmiješen: „Imao sam osjećaj da smo pogriješili mjesto – da umjesto u ured kupca ulazimo u policijsku upravu.” Dugo smo se smijali, a poslije su to svi čuli i smiješili se kad god bi nas vidjeli.

Onda me jednog dana netko iz Milana nazvao i pristojno zamolio da više ne obilazim teren s kolegom iz L'Oréala, jer odjel Gillette Osobna njega nije prodavao šampon, a kriv je bio Frega – jer prodaje L'Oréal. Ahahahahaha.

Jednog smo dana Giorgio i ja otišli do veletrgovca prehrambenim proizvodima. Kad sam mu rekao da me zove Frega i da predstavljam Gillette, dočekao me raširenih ruku – očekivao me. Kad je došao red na Giorgija i kad je rekao da je iz L'Oréala, veletrgovac ga je zamolio da dođe drugi put, jer je upravo istovario dva kamiona ulja. Giorgio mu je odmah uzvratio: „Sjemenskog ulja ili maslinova?” Kupac je rekao: „Ne brinite, kupit ću oba. Dođite opet i dat ću vam narudžbu – pomoći ću vam. Fregi pomoć ne treba.”

Umro je mlad, s pedeset i dvije godine. A da mu zahvalim, dao sam njegovo ime svojoj kćeri – Giorgia – kako bi njegovo sjećanje zauvijek ostalo sa mnom.

Bok, Giorgio.

Ferdinando